

Η Μαθήτρια του Χριστού και η δική μας μαθητεία

Ορθοδοξία / Ορθόδοξη Ψυχοθεραπεία

Γερόντισσα Παρακλήτη, Δρ. Θεολογίας, Ιερά Σκήτη Αγίας Μαρίας Μαγδαληνής Λητής

Σήμερα εορτάζουμε και πάλι την μνήμη της ισαποστόλου και ενδόξου Αγίας Μαρίας Μαγδαληνής. Εορτάζουμε την Μαθήτρια του Χριστού.

Ας σκεφτούμε και ας αναρωτηθούμε τι είναι η μαθητεία; Μπορεί καθένας από μας να μιλήσει θεωρητικά πώς φαντάζεται τη μαθητεία, μπορεί όμως να μιλήσει και μέσα από τα δικά του βιώματα κοντά σε κάποιον διδάσκαλο. Αν προσέξουμε πώς ήταν η αγία Μαρία Μαγδαληνή ως μαθήτρια θα παρατηρήσουμε ένα πολύ έντονο στοιχείο που μπορεί να είναι μία βάση για να ορίσουμε τι σημαίνει «μαθητεία».

Αυτό που συνεχώς βίωνε η αγία μας ήταν η αναζήτηση του προσώπου του διδασκάλου! Η αναζήτηση της διαπροσωπικής σχέσης μαζί Του, αναζήτηση της παρουσίας Του. Πώς να ησυχάσει αφού δεν βλέπει τον Χριστό στον τάφο Του; Δεν μπορούσε να ηρεμήσει μετά τη εξαφάνιση του σώματος του Χριστού από το μνήμα . Αυτή την αγάπη υμνεί ο προφήτης Δαβίδ στους ψαλμούς όταν λέει ότι η ανάπαυσή μου είναι σε σένα Κύριε και η παρηγοριά μου στο λόγο σου και από πολλά άλλα με τα οποία είναι γεμάτοι οι ψαλμοί.

Η αληθινή αυτή μαθητεία είναι μία αλληλεπίδραση στην ανάπαυση, γιατί όπως λέει ο προφήτης στο «...έξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ· αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτὴν» (Ψαλμ. 131, 13-14). Αυτή είναι η ανάπαυση του Θεού, αναπαύεται σε μας και ο Θεός και κατοικεί η χάρη Του. Έτσι και για την αγία Μαγδαληνή η μόνη ανάπαυσή της ήταν το πρόσωπο του Χριστού. Και μάλλον αυτό ήταν αμφίδρομο, αφού ο Χριστός αναπαύεται σε αυτήν και την εμπιστεύεται ανταποκρινόμενος στην αγωνία της και εμφανιζόμενος για να της μιλήσει και να την ειρηνεύσει . Ἦρθαν οι απόστολοι Ιωάννης και Πέτρος και έδωσαν την ίδια μαρτυρία, “ναι, λείπει το σώμα!», όμως όπως λέει η Γραφή η Μαρία δεν μπορούσε να μετακινηθεί από εκεί, είδε έναν άνδρα τον θεώρησε ως κηπουρό, τον ρωτάει: “είδες τον κύριο μου; Εγώ θα πάω να Τον πάρω, μόνο να μου πεις πού είναι!” Αυτή η λαχτάρα της ψυχής της ήταν ο καρπός της μαθητείας της κοντά Του τόσα χρόνια. Αυτή η λαχτάρα για να βρει το πρόσωπό Του που δεν έσβησε λόγω των παθών και φοβερών γεγονότων. Δεν την ένοιαζε τι έλεγε ο καθένας και τι έκρινε ο Πιλάτος, μόνο αναζητούσε τον πρόσωπό Του. Ούτε σκεφτόταν τίποτα άλλο όπως τον κόπο ή τι θα πει η κοινωνία ή τι δυσκολίες θα αντιμετωπίσει.

Η μαθητεία κοντά στον Χριστό, της έμαθε πώς να βρίσκει αυτήν την δύναμη και αυτό το θεϊκό θάρρος. Τον ρωτάει: “Είδες αυτόν που τον ψάχνει η ψυχή μου;” Και μόλις της λέει «Μαρί

α!» εκεί ξαναβρίσκει τα πάντα! Το να την καλέσει ο διδάσκαλος με το όνομά της, αυτή η μοναδική και τόσο γνώριμη φωνή, αυτή η κλήση προς το πρόσωπό της, ήταν το παν. Και πόσο θα ήθελε μάλλον να τρέξει και να προσκυνήσει τα χέρια και τα πόδια Του. Όμως ο Χριστός απαντάει με την γνωστή φράση «Μη μου άπτου!» της λέει πήγαινε στους αδελφούς μου και πες τους ότι αναστήθηκα! Εδώ θα μπορούσαμε να πούμε ότι την παροτρύνει ο Χριστός να δείξει στους αποστόλους τι σημαίνει μαθητεία. Ήσουν μαθήτριά μου πριν την ανάσταση και συνεχίζεις να είσαι. Αλλάζει μόνο ο τρόπος της έκφρασης της μαθητείας σου. Τώρα θα ανοιχτείς στον κόσμο και θα με διακονήσεις και θα μαρτυρήσεις το όνομά μου με άλλον τρόπο. Εδώ ανοίγεται μπροστά μας μία συνεχόμενη μαθητεία, μία συνάντηση μεταξύ του μαθητή και του διδασκάλου για κοινούς και ιερούς στόχους.

Και έτσι η μαθητεία με τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος κυλάει από γενεά σε γενεά παρά τους μεγάλους βράχους και τα κάθε λογής εμπόδια που φύονται μέχρι τις μέρες μας. Αυτή η μαθητεία περνά από τους Αποστόλους, τις ευαγγελίστριες της Αναστάσεως και ιδιαιτέρως την Αγία Μαγδαληνή στους Πατέρες της Εκκλησίας και έρχεται στην εποχή μας ως πνευματική μαθητεία.

Τι σημαίνει όμως πνευματική μαθητεία; Σημαίνει η αιωνία υιοθεσία! Όπως λέει ο απόστολος Παύλος είμαστε αδέρφια Του, είμαστε τέκνα του Θεού με την υιοθεσία, αυτή είναι σφραγίδα μας. Είναι η ταυτότητα των μαθητών-τέκνων του Θεού. Είναι ταυτότητα του ανήκειν στον ουρανό. Είναι η βάση μας για τον τρόπο που θα υπάρξουμε στη γη. Όποια επιστήμη και να αποκτήσουμε, παραμένει η γνώση αυτή της μαθητείας μας στον Θεό, η αλφάβητός μας. Αυτή είναι η μητέρα των άλλων επιστημών. Γιατί με αυτό δείχνουμε ότι όλα αυτά είναι του Θεού τα αγαθά και τα χαρίσματα που μας δωρίζει για να μας βοηθήσει να προσαρμοστούμε με τις συνθήκες της ζωής. Όποια σοφία και να αποκτήσουμε προέρχεται από τη πηγή της σοφίας, τον διδάσκαλο Χριστό.

Η πνευματική μαθητεία είναι ένα μυστήριο που ενώνει τις ψυχές γιατί εκεί όπου είναι δυο ή τρεις θα είναι και ο Χριστός ανάμεσά τους όπως είπε. Οπότε είναι κάτι πέρα από ό,τι γνωρίζουμε από μία απλή μαθητεία δηλ. να μαθαίνουμε κάποιες γνώσεις ή ακόμη και μία επιστήμη.

Η μαθητεία φέρνει το φως της γνώσεως και την σοφία της ωριμότητας. Τι ωραίο πράγμα όταν επισκεπτόμαστε κάποια μοναστήρια ή αδελφότητες και βλέπουμε μερικές μεγάλες αδελφές να λάμπουν από τη σοφία της πνευματικής ωριμότητας. Ή να έχουμε σε κάθε χωριό μία σοφή αγία γιαγιά που με τη παρουσία της, με τη προσφορά της και τη προσευχή της αγιάζει τον τόπο μυστικά; Κάτι ανοίγει στην ψυχή, και πνέει ένας καθαρός γλυκός αέρας, ένας αέρας που ανήκει στον ουρανό όχι στη γη. Σαν να είναι εκεί παρόν το περιστέρι του Αγίου Πνεύματος. Και σκεφτόμαστε τι ωραία να μεγαλώσουμε και εμείς έτσι. Όμως σημαίνει

ότι αυτές οι ψυχές βιώνουν μία αυθεντική μαθητεία. Μία πορεία δεμένη με τον Χριστό. Είναι σαν τη Μαγδαληνή, πώς να ησυχάσουν αν απουσιάζει ο διδάσκαλος, σαν τον άγιο Σιλουανό που έκλαιγε αναζητώντας τη χάρη. Η φωτισμένη γνώση οδηγεί στην πνευματική ωριμότητα στις αρετές γιατί έχει μέσα την ταπείνωση, δηλ. την ευγνωμοσύνη στον διδάσκαλο που βιώνουμε κοντά Του και μαζί Του κάτι διαφορετικό. Η φωτισμένη γνώση οδηγεί να νιώθουμε πάντα μαθητές όσο μεγάλοι και σημαντικοί και αν είμαστε!

Η φωτισμένη γνώση ελευθερώνει. Ο Χριστός είπε να γνωρίζετε την αλήθεια και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει! Η γνώση της αλήθειας, ποια αλήθεια άραγε; Η δικιά μας αλήθεια; Ή η αλήθεια της πίστεως; Ή και τα δυο μαζί γιατί δεν χωρίζονται; Κατά πόσο γνωρίζει ο καθένας από μας τον εαυτό του; Αυτή η γνώση είναι μοναδική γνώση που ανακουφίζει και γεννάει την ελευθερία. Όπως λέμε στα αγγλικά feel it to heal it!. Αν κάτι δεν το νιώθουμε, δεν έχουμε επαφή μαζί του δεν το γνωρίζουμε, πώς θα έχουμε την αντίληψη να το θεραπεύσουμε; Για αυτό η αληθινή μαθητεία φέρνει αυτήν την επαφή σαν φακός, και τότε θα μπορούσαμε να πούμε, νά το! αυτό το μέρος της ψυχής μου θα χρειαστεί ιδιαίτερη φροντίδα. Και αυτό το κομμάτι το πληγωμένο, ή αυτό που κατοικεί ένα πάθος μέσα του, όταν μιλάει μπορεί να θυμώνει ή να αντιδράει και αναρωτιόμαστε μετά πώς θα ελέγξουμε τον εαυτό μας

όταν εκείνη την στιγμή μιλάει το πάθος. Εδώ έρχεται να μας στηρίξει μία άλλη αλήθεια, αυτή της πίστεως. Η αλήθεια της πίστεως που έχει μέσα της την ασφάλεια ότι και να μιλήσει το πάθος, την στιγμή της μετάνοιας πιστεύουμε ότι μας δέχεται ο Χριστός και αναπληρώνει κάθε μας αδυναμία. Γιατί ο Θεός ως μέγας επιστήμονας ξέρει την φύση μας, ξέρει πώς είναι τα πάθη μας, γι' αυτό δεν αντιδράει με τον δικό μας τρόπο.

Η γνώση που έρχεται από την πνευματική μαθητεία, καθαρίζει. Εδώ μιλάμε για τη κάθαρση! Όταν μερικές φορές μαλώνουμε μεταξύ μας, τι είναι αυτό που το προκαλεί; Είναι μία συνάντηση των παθών μας και των τραυμάτων μας! Για αυτό η μαθητεία μας φέρνει κοντά στην επίγνωση του εαυτού μας. Κάνουμε στάση να δούμε τι γίνεται μέσα μας, τι είναι αυτό που μας κάνει να θυμώσουμε, να κλάψουμε, να στεναχωρηθούμε και κλπ. Η μαθητεία θα μας οδηγήσει στην κάθαρση. Όταν μπλοκάρουν δυο αυτοκίνητα τι φταίει; Καθένας είχε πάρει λάθος κατεύθυνση ή έκανε μία λάθος κίνηση. Ταρασσόμαστε γιατί εγείρονται τα πάθη και μιλάνε, η κάθαρση θα φέρει ξανά την υγιή συζήτηση και τον υγιή διάλογο. Να ακούσει ο ένας τον άλλο, να μην προπορεύονται τα πάθη και τα τραύματα, να τα θεραπεύσουμε και να μιλάμε σαν πρόσωπα που εκφράζουν τον διδάσκαλό τους τον Χριστό.

Η αγία Μαγδαληνή, μετά την συνάντηση με τον Χριστό στον τάφο, είχε ένα μόνον πάθος: να δείξει στον κόσμο ποιος είναι ο Χριστός και τι σωτηρία μπορεί να δωρίζει σε κάθε ψυχή που θέλει να σωθεί. Στα χρόνια της μαθητείας και της διακονία της στον Χριστό πριν την Ανάληψή Του είχε καταφέρει να μπει βαθιά στο δρόμο της κάθαρσης. Και το συνέχισε μετά και υποθέτουμε ότι θα δίδαξε και τις άλλες ψυχές ότι μαθητεία χωρίς κάθαρση, δεν γίνεται, θα είναι ελλιπής!

Η φωτισμένη γνώση κάνει γέφυρα μεταξύ της σχέσης και της προσευχής. Οπότε μιλάμε εδώ για μία μαθητεία που έχει πρόοδο και ζωντάνια λόγω της σχέσης και της προσευχής. Η αγία Μαρία χωρίς τη διαπροσωπική σχέση με τον Χριστό και την προσευχή, δεν γνωρίζουμε αν θα μπορούσε να συνεχίσει το έργο της αποστολής της. Η αληθινή μαθητεία μας φέρνει κοντά στο νόημα της ύπαρξής μας, καταλαβαίνουμε γιατί είμαστε εδώ σε αυτήν την γη. Καταλαβαίνουμε το μυστήριο της ένωσης με τον Θεό και Δημιουργό μας, μας ειρηνεύει στην υπαρκτική μοναξιά που ζούμε! Η σχέση μαζί Του και η προσευχή μας γεμίζει, μας δίνει μία θέση, ξέρουμε ότι υπάρχουμε στην καρδιά του Θεού. Δεν είμαστε πλάσματα έτσι πεταμένα στη γη, μας έπλασε για να αντιμετωπίζουμε δυσκολίες υγείας, ή πολέμους ή άλλες διαφορετικές κρίσεις. Τις μέρες μας είναι πολύ συνηθισμένο να βρούμε την μοναξιά παντού. Είναι πολύ πιθανό να βρούμε την μοναξιά ακόμα και σε μοναστήρια, ή χριστιανικές κοινότητες, επίσης στις οικογένειες και στα ζευγάρια. Παντού συναντάμε τη μοναξιά, στα παιδιά μας και όπου υπάρχει μία ανθρώπινη ύπαρξη, η οποία δεν βρήκε το ανήκειν της!

Η μαθητεία μας φέρνει κοντά στην προσευχή, στην ουσία της προσευχής, η αγία Μαγδαληνή έψαχνε τον Χριστό μόνο. Δεν ήθελε κάτι άλλο. Να είναι παρόν στην ζωή της. Αυτό ήταν το νόημα της ύπαρξής της. Τι άλλο θα γέμιζε την ψυχή της; Είχε καταλάβει από τη ζωή προ χριστού ότι όλα είναι μάτια.

Ας ευχηθούμε από τη Σκήτη της Αγίας Μαρίας Μαγδαληνής να μας φέρνει η μαθητεία μας κοντά στη προσευχή, στη σχέση με τον Χριστό, στη κάθαρση, στη αυτογνωσία και στην πνευματική ωριμότητα για να προσφέρουμε με θάρρος και ευγνωμοσύνη την αγάπη στον κάθε άνθρωπο που συναντάμε!

Χρόνια πολλά. Βοήθειά μας και το στήριγμά μας το χέρι της Αγίας! Αμήν!

<https://bit.ly/3aXa6Ah>